

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 14558

гр. София, 12.08.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в закрито заседание на 12.08.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

като разгледа дело номер **8020** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 27а, ал. 1 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет.).

Образувано е искане на К. Х. Т. ЕГН [ЕГН], в качеството му на родител на Р. К. Т. ЕГН [ЕГН], ЗА СПИРАНЕ изпълнението на заповед № ЗД/Д-С-СК-410 от 26.07.2024г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-С. при АСП, в частта ѝ, с която след като е прекратено настаняването на Р. Т. в семейството на Р. З. К. /баба/, е наредено детето да се настани в семейството на Е. Н. К. /леля/ до произнасяне на съда с решение по чл.28 от ЗЗД.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед, чието спиране се иска – е незаконосъобразна. Излага се довода, че няма основание да се настанява детето извън семейството и същото не е поставено в опасност. Подчертава се, че заповедта не съответства на целите на закона, регламентирани в чл.1 от същия и изразяващи се в това държавата да защитава и гарантира правата на детето. Конкретно по отношение на искането за спиране е посочено, че лелята Е. К. –още от първия ден за влизането в сила на Заповед №ЗД-Д-С-410 от 26.07.2024г. я е нарушила като е предоставила отново детето на бабата Р. К. в семейната вила в [населено място], от която детето е изведено, поради отчуждителното ѝ поведение, тъй като се нарушава психиката му. По изложените причини се твърди, че лелята действа в съучастие с бабата или най-малкото ще продължи отчуждителното поведение по отношение на детето към неговите родители. Допълва се, че лелята в миналото е извършила престъпни деяния, поради което детето при нея е в риск. Например на 13.12.2023г. пред ръководството на 170 СУ се е представила за майката С. К. и е подала заявление детето да бъде прието като редовен ученик. С оглед изложеното –се моли да се уважи искането за спиране.

Ответникът - е окомплектовал преписката по издаване на оспорената заповед, без да

изрази становище по заповедта вкл. и по искането за спиране.

Съдът, след като се запозна с писмените доказателства по делото и обсъди доводите на жалбоподателя, приема от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на изпълнението на обжалваната заповед е процесуално допустимо - предявено в срок /доколкото ответникът не е приложил данни за връчването на акта, но жалбата е депозирана на 13-ден от издаването му, дори и да се приеме, че е съобщен веднага, отделно извън срока за оспорването му не е визиран друг срок относно предварителното изпълнение/ и от активно легитимирано лице, родител на детето.

Преценено по същество искането за спиране на изпълнението е неоснователно.

Допуснатото предварително изпълнение по силата на закона може да бъде спряно по реда на чл.166, ал. 4 АПК – по искане на оспорващия и при условията на чл.166, ал. 2 АПК, когато не е предвидена изрична забрана за съдебен контрол, каквато в случая разпоредбата на чл. 27а, ал. 1 ЗЗДет. не съдържа.

С заповедта, в оспорената ѝ част – е допуснато настаняване в семейството на лелята Р. К.. Следва да се има предвид, че първоначално детето е настанено извън семейството при друг роднина /бабата/ на основание заповед №ЗД/Д-С-СК от 23.01.2024г.-предмет на адм.дело №981/24г. –насрочено за 03.10.2024г..

Прекратяването на настаняването с процесната заповед – в частта ѝ, която не е оспорва от молителя К. Т. – е въз основа на доклад №СЛ/Д-С-СК/1323-157 от 26.07.2024г., изготвен от социалния работник Г. А. Т. за това, че Р. К. /баба/ възпрепятства контактите на родителите с детето и така пречи на възстановяването на връзката родител-дете.

Следва да се подчертае, че в настоящето производство предмет е допуснатото по силата на закона предварително изпълнение т.е. законодателят в чл.27, ал.2 от ЗЗДет. е презюмирал наличието на важни държавни и обществени интереси, които трябва да бъдат защитени чрез незабавното изпълнение на издадения административен акт.

От друга страна –съгласно чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 от АПК основание за спиране на предварителното изпълнение е налице, когато то би причинило на оспорващия значителни или трудно поправими вреди. Само те могат по значимостта си да противостоят на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал със закон предварително изпълнение. При това значителните или трудно поправими вреди не могат да се презюмират, а следва да се конкретизират, като се представят доказателства за тях.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав намира, че изложените съображения от бащата на детето по отношение поведението на лелята Е. К. – са конкретни, но недоказани. Твърди се, че същата ще препятства за в бъдеще контактите на непълнолетното вече дете с родителите му, но това са предположения, за които няма доказателства. Навеждат се твърдения, че детето на 26.07.2024г. е отново оставено при баба си, където настаняването е прекратено като отново няма доказателства. Напр.сигнал за неспазване на заповедта. Изложените в жалбата твърдения по съществото касаят позицията на родителите, че изначално детето не е следвало да се изземва от същите и да се предоставя на Р. К., но тези доводи ще се разгледат по дело №981/24г., където е предмет на оспорване заповед №ЗД/Д-С-СК от 23.01.2024г. Следва да се маркира, че и по отношение на предварителното изпълнение на тази заповед е искано спиране, което е отхвърлено с определение №1113 от 30.01.2024г. на състава, оставено в сила с определение №2329 от 28.02.2024г. по адм.дело №1824/24г.

на ВАС, VIо..

Второто обстоятелство, за да се иска спиране изпълнението –е факта, че Е. К. се е представила за майката на детето, за да го запише като ученик. Какво е това деяние –дали осъществява конкретен престъпен състав – не е предмет на делото. Безспорно е, че между родителите и родствениците на детето има спорове във връзка с отглеждането му като мотивът да се запише детето да посещава училище сам по себе си не е престъпен. Също така и касателно твърденията, че лелята е лъжесвидетелствала по гр.дело №3760/24г.. Няма данни за нито едно от посочените деяния лицето да е осъдено.

Следователно – на посочения етап – не са доказани твърденията, че настаняването на непълнолетния Р. Т. в семейството на лелята Е. К. – е опасно за същия. Подчерта се, че отношенията са изострени между родствениците. Още в доклада по делото, изготвен за периода от 21.02.2024г. до 21.05.2024г.- е посочено, че детето се превръща в жертва на междупоколенчески конфликт. Данните в този доклад са, че Р. К. е създала среда на отрицание и гняв към родителите на детето, с което го отчуждава от същите. Именно посочените констатации в доклада са мотивирали ответника да прекрати настаняването при бабата Р. К., но изначалните мотиви в заповед №3Д/Д-С-СК от 23.01.2024г. да се настани спешно детето на друго място, извън семейството на родителите му, тъй като е в риск –остават. Същите, както се посочи ще се установат по адм.дело №981/24г..

В настоящето производство, вкл. и както вече е подчертано при отхвърляне на искането за спиране на заповед №3Д/Д-С-СК от 23.01.2024г., в определение №2329 от 28.02.2024г. по адм.дело №1824/24г. на ВАС, VIо. –твърденията, че се засягат права не са вреда, която да се характеризира с изключителност и значимост. Следователно молителят Т. следва да докаже вреда –значителна или изключителна и това не представляват твърденията му за евентуално поведение на лелята, при която детето ще бъде настанено. В доклада изрично е направен анализ на рисунки на детето и това, че същото има необходимост да общува с родителите си и по конкретно с бащата. Този доклад, както и причините да се прекрати настаняването при бабата и да се настани детето при лелята - Е. К., е свързан с доклада за оценката на конкретната мярка от 26.07.2024г.. Видно от същия детето е привързано към разширено семейство, общува и се разбира много добре с братовчед си. За Е. К. – е посочено, че са направени проучвания и е установено, че притежава качества и умения адекватно да се грижи за детето, има изградена емоционална връзка. Отделно в работния протокол от 24.07.2024г. Р. Т. е заявил, че желае именно да бъде настанен при Е. К. и семейството й.

Следователно пред твърденията за обратното на молителя, съдът при преценката на искането за спиране- се базира на приложените към преписката писмени доказателства за обратното-отговорно и адекватно поведение на лицето, при което е настанен Р. Т.. В действителност притеснителни са изложените данни от бащата Т., че му е казано, че когато Р. е бил в дома на леля си, заедно с детето й и негов братовчед Д., са гледали порно-филми, но както се подчерта подобни сведения в докладите на ответника няма като същите са базират на бногократни беседи с детето и анализ на поведението му.

Следователно на посочения етап, искането за спиране, с оглед липсата на обстоятелства, доказващи твърденията в същото – е неоснователно, поради което следва да се отхвърли. Евентуално при наличието на данни за направените твърдения,

страната може да направи ново искане за спиране.
ВОДИМ СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно искането на К. Х. Т. ЕГН [ЕГН], в качеството му на родител на Р. К. Т. ЕГН [ЕГН], ЗА СПИРАНЕ ИЗПЪЛНЕНИЕТО на заповед № ЗД/Д-С-СК-410 от 26.07.2024г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-С. при АСП, в частта ѝ, с която след като е прекратено настаняването на Р. Т. в семейството на Р. З. К. /баба/, и е наредено детето да се настани в семейството на Е. Н. К. /леля/ до произнасяне на съда с решение по чл.28 от ЗЗД

Определението може да се обжалва с частна жалба до Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението му на страните.

На основание чл. 138, ал. 1 от АПК, препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: